

Adéla Jelínková, *Obraz ženy v díle Benoîte Groultové*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2012, 68 stran.

Oponentský posudek – prof. PhDr. Jitka Radimská, Dr.

Předložená práce má 2 základní části a krátký jednostránkový závěr a dodejme, že netvoří kompaktní celek. Působí spíše dojmem, že byla „spíchnuta horkou jehlou“ a tento chvat se projevil jak v obsahu, tak ve stylizaci myšlenek.

V úvodní části své (I. s. 11-29) diplomandka nastínila historii feminismu ve Francii a přiblížila život a dílo spisovatelky Benoîte Groultové, kterou klasifikovala jako novinářku, spisovatelku a feministku (s. 18). Ve druhé části (II. s. 30-62) pak představila a detailně (především v rovině motivické) rozebrala dvě knihy Benoîte Groultové *Les Trois-Quarts du Temps* (1983) a *Les Vaisseaux du Coeur* (1988), které vyšly v českých překladech pod názvy *Utajená tvář lásky* (1996) a *Koráby lásky* (1993). Ve svých analýzách se zaměřila „na charakteristiku hlavních ženských postav a jejich vztah s okolím.“ (s. 4) Jejím cílem bylo zjistit, zda se v jejich vztahu k okolí promítá samotná osobnost autorky a její feministické názory (s. 9). Teprve ze závěru práce se dovídáme (s. 63), že své poznatky o autorčině životě vybírala ze dvou jejích prací, a to esejů *Ainsi soient-elles!* (2003; první vydání *Ainsi-soit-elle!*, 1975) a autobiografie *Mon évasion* (2008), z nichž byl do češtiny přeložen titul první, v prvním vydání pod názvem *Budiž žena!* (1996), a pouze jednoho titulu literatury sekundární.

Diplomandka si pro svoji práci zvolila zajímavé a aktuální téma, jehož název sliboval jiný než feministický přístup k dílu současné francouzské spisovatelky Benoîte Groultové (nar. 1920). Její perspektiva čtení 2 autorčiných knih s poukazy především na vztahy hlavních ženských postav k postavám vedlejším se však ukázala jako prvoplánová. Nejasněná metodologie vyústila v neustálé ztotožňování hrdinky resp. hrdinek s autorkou a vedlejších postav se skutečnými osobami z jejího života, tedy jakousi kombinaci pozitivismu předminulého století se současným feminismem. Výsledný amalgám působí velmi nevyrovnaně, absence literárněvědné sekundární literatury je patrná nejen v celkové koncepci práce, ale i v používané terminologii (*rozvratná esej* s. 19, *titulek* s. 27, *nejvýraznější román* či *nejkomplexnější dílo* s. 63 aj.) a v povrchních hodnoceních prezentovaných faktů či zjednodušujících vyhodnoceních poznatků získaných četbou a analýzou konkrétních uměleckých textů.

Po zvážení všech kladů i záporů práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku

dobře.

V Českých Budějovicích dne 21. 5. 2012

Prof. PhDr. Jitka Radimská, Dr.